

DECIZIA nr. 493/2018

privind soluționarea contestației formulate de
domnul .X.

înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. BVR_REG2 .x./15.02.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov prin Serviciul soluționare contestații 2 a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. prin adresa nr. .x./12.02.2018, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. BVR_REG2 .x./15.02.2018, cu privire la contestația formulată de domnul .X., CNP ..., cu domiciliul în loc. .X., nr. .x., cod poștal .x., jud. .X.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. sub nr. .x./25.01.2018, îl constituie Decizia privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale pentru persoane fizice pe anul 2012 nr. .x./18.12.2017, comunicată prin poștă în data de 04.01.2018, prin care s-au stabilit diferențe de CAS aferentă perioadei iulie – decembrie 2012 în sumă de .x1. lei.

Constatând că în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov este învestită să soluționeze contestația formulată de domnul .X.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin contestația formulată domnul .X. susține că în data de 03.02.2012 a depus declarația 220 privind venitul estimat pentru anul 2012, înregistrată sub nr. .x., prin care a estimat venituri mai mici decât nivelul menționat în art. 296²² alin. (1) din Codul fiscal aplicabil începând cu data de 1 iulie 2012, iar această estimare trebuia avută în vedere de către organul fiscal la stabilirea contribuției de asigurări sociale aferente anului 2012. Pe acest motiv, consideră că pentru anul 2012 nu datorează contribuția de asigurări sociale și ca atare, nu avea obligația depunerii declarației 600.

II. Prin decizia privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale pentru persoane fizice pe anul 2012 nr. .x./18.12.2017, A.J.F.P. .X. a stabilit în sarcina contribuabilului, pentru perioada de raportare iulie – decembrie 2012, obligații de plată în sumă totală de .x1. lei având în vedere că acesta nu a depus declarația 600 pentru perioada 01.07.2012 – 31.12.2012.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare în perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organul fiscal a respectat procedura legală de emitere a deciziei privind stabilirea din oficiu a CAS pe anul 2012, în condițiile în care contribuabilul a fost notificat cu privire la nedepunerea declarației fiscale, iar argumentele acestuia și documentele depuse în susținerea contestației nu sunt în măsură să modifice constatările organului fiscal.

În fapt, prin declarația 200 înregistrată sub nr. .x./03.02.2012 privind veniturile realizate din România, contribuabilul a declarat pentru anul 2011 venituri din profesii libere în sumă totală de .x2. lei.

Având în vedere că veniturile realizate de contribuabil în 2011 au fost peste nivelul plafonului minim prevăzut de lege, respectiv peste 35% din câștigul salarial

mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat aferentă anului 2012 și de faptul că nu a depus declarația privind venitul asigurat la sistemul public de pensii (formular 600), prin notificarea nr. .x./02.11.2017, comunicată prin poștă în data de 14.11.2017, organul fiscal l-a înștiințat pe contribuabilul despre obligația depunerii formularului 600 pentru anul 2012.

Urmare nedeunerii declarației privind venitul asigurat la sistemul public de pensii, prin Decizia privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale pentru persoane fizice pe anul 2012 nr. .x./18.12.2017, contestată, s-au stabilit din oficiu obligații de plată în sumă de .x1. lei prin estimarea bazei de calcul al CAS la nivelul de 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat în anul 2012.

Prin contestația depusă contribuabilul susține că prin declarația privind venitul estimat nr. .x./03.02.2012, formular 220, a estimat un venit net în sumă de .x3. lei pentru anul 2012, iar având în vedere că această sumă nu depășește plafonul prevăzut de lege, nu datorează CAS pentru anul 2012.

În drept, potrivit art. 107 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevede că:

„Art. 107. – (1) Nedepunerea declarației de impunere dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale prin decizie de impunere. Stabilirea din oficiu nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului/plătitorului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere. [...]

(2) În înștiințarea prevăzută la alin. (1) organul fiscal informează contribuabilul/plătitorul cu privire la consecințele nedeunerii declarației de impunere.

(3) Stabilirea din oficiu a creanței fiscale se face prin estimarea bazei de impozitare, potrivit art. 106. Organul fiscal procedează la estimarea creanței fiscale ori de câte ori informațiile deținute de organul fiscal nu permit estimarea bazei de impozitare. [...]

(5) Contribuabilul/Plătitorul poate depune declarația de impunere pentru creanțele fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere emisă potrivit alin. (1), în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei, sub sancțiunea decăderii, chiar dacă acest termen se împlinește după împlinirea termenului de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale. Decizia de impunere se anulează de organul fiscal la data depunerii declarației de impunere.

(6) În cazul în care se depune declarația de impunere potrivit alin. (5), după împlinirea termenului de prescripție prevăzut la art. 110, de la data depunerii declarației începe să curgă un nou termen de prescripție”.

De asemenea, potrivit dispozițiilor O.P.A.N.A.F. nr. 962/2016 din 11 martie 2016 privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă:

„CAPITOLUL I - Dispoziții generale [...]

2. Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă se aplică pentru obligațiile fiscale cuprinse în vectorul fiscal. Stabilirea obligației de plată se efectuează pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție cuprins(ă) în vectorul fiscal atașat fiecărei contribuabil/plătitor și pentru fiecare perioadă fiscală pentru care nu au fost depuse

declarații, conform legii, prin estimare, după regulile proprii impozitului, taxei sau contribuției supuse impunerii din oficiu.

3. Stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor se face în cadrul perioadei de prescripție și nu privește perioadele pentru care obligațiile fiscale au făcut obiectul unei inspecții fiscale.

Quantumul impozitelor, taxelor și contribuțiilor se stabilește sub rezerva verificării ulterioare. [...]”.

„CAPITOLUL II - Stabilirea din oficiu a obligațiilor de plată [...]”

1.2. Emiterea și comunicarea înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale

1.2.1. Compartimentul de specialitate are obligația să înștiințeze contribuabilii/plătitorii în legătură cu depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale, prin comunicarea unei înștiințări.

Înștiințările privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale se emit conform procedurilor de administrare fiscală în vigoare și se comunică contribuabililor/plătitorilor în termen de 15 zile de la expirarea termenului legal de depunere a declarațiilor fiscale. [...]

1.2.2. Procedura de comunicare a înștiințărilor este cea prevăzută pentru comunicarea actelor administrative fiscale.

1.3. Înregistrarea datei comunicării către contribuabili/plătitori a înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale

Pe baza confirmărilor de primire remise de către poștă, a dovezilor de primire prin alte mijloace legale sau pe baza proceselor-verbale de comunicare prin publicitate, după caz, compartimentul de specialitate înregistrează data comunicării către contribuabili/plătitori a înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale. [...]

2.6.6. În termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere din oficiu, contribuabilul/plătitorul poate depune declarația fiscală privind obligațiile care au format obiectul acestei decizii, sub sancțiunea decăderii, chiar dacă acest termen se împlinește după împlinirea termenului de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale.

Decizia de impunere din oficiu se anulează la data depunerii declarației fiscale, fiind aplicabile prevederile art. 50 din Codul de procedură fiscală”.

Având în vedere prevederile legale sus menționate se reține că în cazul contribuabililor care aveau obligația declarării impozitelor, taxelor și contribuțiilor și nu și-au îndeplinit această obligație, conform legii, organul fiscal are obligația de a stabili din oficiu impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă în cadrul perioadei de prescripție, iar în cazul în care, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere din oficiu, contribuabilul depune declarația fiscală privind obligațiile care au format obiectul acestei decizii, decizia de impunere din oficiu se anulează la data depunerii declarației fiscale, fiind aplicabile prevederile art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În acest sens, organul fiscal are obligația de a notifica contribuabilii privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale și de a emite decizii de impunere din oficiu.

Procedura de impunere din oficiu impune organelor fiscale obligația înștiințării prealabile a contribuabililor în legătura cu nedepunerea declarațiilor fiscale, astfel încât aceștia să ia măsuri pentru remedierea situației, inclusiv prin clarificarea neconcordanțelor în evidențele fiscale al contribuabililor. Potrivit art. 107 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, emiterea deciziilor de impunere din oficiu este condiționată de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabililor privind depășirea termenului legal de depunere a declarațiilor fiscale, respectiv a unui termen de 15 zile de la data comunicării notificării în acest sens.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

- contribuabilul prin declarațiile 200 depuse pentru anul 2011 și 2012 a declarat următoarele venituri din profesii libere:

- prin declarația nr. .x./03.02.2012 depusă pentru anul 2011 a declarat un venit brut în sumă de .x4. lei și un venit net în sumă de .x2. lei;

- prin declarația nr. .x./14.05.2013 depusă pentru anul 2012 a declarat un venit brut în sumă de .x5. lei și un venit net în sumă de .x6. lei.

- având în vedere că venitul realizat în anul 2011 în sumă de .x2. lei era mai mare decât suma de 8.880 lei (2.117 lei x 35% x 12 luni), respectiv peste nivelul 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat aferentă anului 2012, organul fiscal a înștiințat contribuabilul prin notificarea nr. .x./02.11.2017 despre obligația depunerii formularului 600 pentru anul 2012;

- notificarea privind nedepunerea în termen a declarației privind venitul asigurat în sistemul public de pensii nr. .x./02.11.2017 a fost comunicată contribuabilului prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire în data de 14.11.2017;

- întrucât în urma notificării contribuabilul nu a depus declarația 600 pe anul 2012, organul fiscal a emis invitația nr. .x./08.12.2017 în vederea audierii, respectiv stabilirii stării fiscale de fapt al acestuia. Invitația a fost comunicată contribuabilului prin poștă cu confirmare de primire în data de 27.12.2017, fără ca contribuabilul să dea curs solicitării;

- întrucât, domnul .X. nu și-a îndeplinit obligațiile declarative în termen de 15 zile de la data comunicării notificării, respectiv până la data de 29.11.2017, în temeiul dispozițiilor O.P.A.N.A.F. nr. 962/2016 și în baza referatului nr. .x./18.12.2017, organul fiscal a procedat la emiterea deciziei privind stabilirea din oficiu a CAS nr. .x./18.12.2017 pentru perioada de raportare iulie – decembrie 2012, prin care s-au stabilit obligații fiscale în sumă de .x1. lei.

În consecință, organele de impunere din cadrul A.J.F.P. .X. au respectat dispozițiile O.P.A.N.A.F. nr. 962/2016 privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, în acest sens, emitând și comunicând contestatarului la data de 14.11.2017, Notificarea privind nedepunerea în termen a declarației privind venitul asigurat în sistemul public de pensii nr. .x./02.11.2017, prin care i-a adus la cunoștință faptul că nu a depus declarația 600 pentru anul 2012.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației motivația contribuabilului că în anul 2012 a estimat și realizat venituri sub plafonul prevăzut de lege, având în vedere că Codul fiscal, în vigoare în anul 2012, nu exceptează de la plata contribuției de asigurări sociale contribuabilii care în anul în curs nu au depășit 35% din câștigul salarial mediu brut, dar în anul precedent au realizat venituri peste acest plafon.

Potrivit pct. 32 din Normele metodologice aprobate prin HG 44/2004 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru aplicarea art. 296²² alin. (1), în vigoare începând cu 1 iulie 2012:

„32. Venitul declarat de contribuabilii prevăzuți la art. 296²¹ alin. (1) lit. a) - e) din Codul fiscal reprezintă un venit ales de către aceștia, cuprins între 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și echivalentul a de 5 ori acest câștig.

Încadrarea în categoria persoanelor obligate să se asigure se face în funcție de:

*– venitul realizat în anul precedent, rămas după scăderea din totalul veniturilor încasate a cheltuielilor efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, raportat la numărul lunilor de activitate din cursul anului, în cazul contribuabililor care desfășoară activități impuse în sistem real;
[...]*

Contribuabilii care desfășoară activități impuse în sistem real, care în anul fiscal precedent au realizat venituri sub nivelul plafonului minim prevăzut de lege, nu sunt obligați să se asigure și nu datorează contribuție de asigurări sociale, pentru anul fiscal următor. Contribuțiile de asigurări sociale plătite în anul fiscal în care au fost realizate venituri sub nivelul plafonului prevăzut de lege nu se restituie, acestea fiind luate în calcul la stabilirea stagiului de cotizare și la stabilirea punctajului pentru pensionare”.

Astfel, contribuabilii care desfășoară activități impuse în sistem real și care în anul fiscal precedent au realizat venituri peste nivelul plafonului minim prevăzut de lege, sunt obligați să se asigure și datorează contribuție de asigurări sociale, pentru anul fiscal următor, indiferent dacă au realizat sau nu venituri peste plafon în acest an.

De altfel, prin contestația formulată, contribuabilul nu invocă niciun temei legal pe baza căruia ar fi fost scutită activitatea desfășurată de la plata contribuției de asigurări sociale pentru anul 2012 și nu face dovada că activitatea desfășurată se încadrează la categoria activităților desfășurate de persoanele pentru care nu se datorează CAS.

Prin adresa nr. .x./12.02.2018 organul fiscal menționează: „cu privire la calitatea petentului de angajat, precizăm faptul că potrivit informațiilor din evidența fiscală (D112) acesta nu figurează cu venituri din salarii, nu are calitate de angajat, fapt pentru care avea obligația pentru activitatea independentă la declararea și la plata contribuției de asigurări sociale de stat pentru anul 2012”.

În cazul de speță, sunt incidente și prevederile art. 269 alin. (1) și art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 269 - (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

*c) **motivele de fapt și de drept; [...]**”*

„Art. 276 – (1) în soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

În consecință, organele de impunere din cadrul A.J.F.P. .X. au respectat dispozițiile O.P.A.N.A.F. nr. 962/2016, în acest sens, emițând și comunicând contestatarului la data de 14.11.2017, notificare privind nedepunerea în termen a declarației, prin care i-a adus la cunoștință domnului .X. faptul că nu a depus declarația

privind venitul asigurat în sistemul public de pensii, drept pentru care, urmează a se dispune respingerea ca neîntemeiată a contestației împotriva Deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale pentru persoane fizice pe anul 2012 nr. .x./18.12.2017 emisă de A.J.F.P. .X.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 107, art. 269 alin. (1) și art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/20.07.2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare începând cu data de 01.01.2016, pct. 32 din Normele metodologice aprobate prin HG 44/2004 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru aplicarea art. 296²² alin. (1), O.P.A.N.A.F. nr. 962/2016 privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de domnul .X. împotriva Deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale pentru persoane fizice pe anul 2012 nr. .x./18.12.2017 emisă de A.J.F.P. .X., cu privire la contribuția de asigurări sociale, stabilite în sumă de **.x1. lei**.

Prezentă decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul .X.